

[Arne Bjerregaard.]

til at sænke prisen. Nej, en engangsskat er altid med til at hæve prisen. En løbende afgift er derimod med til at sænke prisen på de goder, man lægger den på. Sådan har det nu engang altid været, og sådan er det stadig væk.

Hr. Grünbaum siger, at det skulle være en reaktionær politik at ville ændre ved bestående forhold, når man ser, at de bestående forhold ikke er gunstige for vort erhvervsliv og er med til at fremme en stagnation af vort erhvervsliv. Ja, vil jeg sige, så er det da reaktionært ikke at ville være med til at ændre det, som nu engang er indført og som man indser ikke er så heldigt, som det burde være. Derfor vil jeg da tro og håbe, at socialdemokratiet vil være med til at kigge på hele spektret i stedet for blot at sige nej, når der er nogle, der rører ved forhold, som er uheldige. En afskaffelse, ja, det havde vi såmænd ikke noget imod, hvis vi kunne være med til at stramme den på andre områder, nemlig på frigørelsesafgiftsområdet og vedrørende den almindelige spekulation. Det var jo dér vi skulle ramme det.

Men vi erkender, at vi i augustforliget har været med til at formulere den sætning, der siger, at de reelle kapitalgevinster skal beskattes, og lad mig sige det nok engang. Dem finder vi på de områder, jeg har nævnt. Ikke husmanden, der får 300.000 kr. for sin ejendom, eller måske 500.000 kr. eller 600.000 kr. Det er jo ikke ham, der får kapitalgevinsten, men det er ham, vi beskatter, og ikke den, der får den reelle gevinst. Jeg håber, at vi i de forhandlinger, vi sidder i, kan nå frem til netop at få en reel kapitalgevinstbeskatning, og for syttende gang: ikke en inflationsbeskatning.

Med dette har jeg ikke givet noget som helst tilsagn om at ville være med til det forslag, der ligger her. Det vil kristeligt folkeparti ikke.

Ib Christensen (DR):

Kapitalvindingsskatten er et produkt af indkomstskatten, idet den psykologiske baggrund naturligvis er den, at når man beskattede folks arbejdsudbytte så hårdt, som man allerede gjorde for år tilbage; for ikke at tale om nu, så er det ikke holdbart eller acceptabelt, at kapitalvinding, hvor det ofte drejer sig om meget store beløb langt ud over inflationsstigningerne, skulle friholdes for beskatning.

Det betyder ikke, at denne kapitalvindingsskat altid virker særlig heldigt. Tværtimod har fremskridtspartiet jo ikke helt uret i, at der

sker en overvæltning, og at man vanskeliggør generationsskiftet. De ulemper, kapitalvindingsskatten har i så henseende, tror jeg også gælder for en hvilken som helst anden skat i omsætningsleddet. Men de landejendomspriser og ejendomspriser, vi har oplevet i de senere år, hænger jo sammen med, at det at anbringe penge i jord og fast ejendom er så langt mere profitabelt. Det er dér, det egentlige problem, også for landbruget, ligger. Men nu vel, det skal ikke bestrides, at kapitalvindingsskatten kan virke uheldigt.

Hr. Stetter var inde på, hvordan erhvervslivet bliver forskelsbehandlet, fordi der jo ikke er kapitalvindingsskat på almindelige ejerboliger, og det er netop dér, vi har problemet. Den landmand, der i og for sig gerne ville takke af og flytte ind til byen, kommer måske af med en kapitalvindingsskat, mens han skal betale i dyre domme for et hus i byen.

Vejen til at skabe rimeligere tilstande er efter vores opfattelse ikke at fjerne kapitalvindingsskatten. Man skal heller ikke gå den vej at indføre kapitalvindingsskat på almindelige ejerboliger. Enhver ved i øvrigt, at det er politisk ganske ufremkommeligt, det er heller ikke sagen. Hvordan kan vi så klare dette problem? Her har flere ordførere været inde på, at man skulle omdanne denne kapitalvindingsskat til en løbende afgift på jordbesiddelse, og det er jo den vej, man skal. Til oplysning for hr. Ole Olsen – ja, andre ordførere har også været inde på det – så er der jo en væsentlig forskel på, om en afgift lægges i salgsleddet eller lægges som en løbende afgift på ejendomsbesiddelse. Lægges den i salgsleddet, bliver den overvæltet og fordyrer handelen med ejendomme, den vanskeliggør omsætning og handel med ejendomme og virker som en skat på flytning eller på generationsskifte. Men lægger man den som en løbende afgift på jordbesiddelse, virker det prissænkende, så letter det generationsskiftet, og så nedsætter det ejendomspriserne. Denne fundamentale forskel er der. Det er derfor, at de partier, der har sympati for, at samfundet inddrager disse værdier, skulle finde ud af at gå den rigtige vej.

Hr. Grünbaum var inde på det. Jeg blev ikke helt klar over, hvad hr. Grünbaum mente, da han talte om, at man selvfølgelig fra de partier, der har en positiv indstilling til en samfundsinddragelse af værdistigninger på jord, kun ville beskatte den værdistigning, der lå ud over inflationsstigningen. Hvis det gælder kapital-